

2 Μαρτίου 2022

Οσία Συγκλητική, Πνευματική ζωή με παραδείγματα από την θάλασσα και την ζωή των ναυτικών

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Η αγία Συγκλητική.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

9. Είπε ακόμη [η αμμάς, οσία Συγκλητική]: «Όταν νηστεύεις, μη προφασιστείς

αρρώστια, γιατί σε ίδιες αρρώστιες πέφτουν πολλές φορές και αυτοί που δεν νηστεύουν. Άρχισες το καλό; Μην κάνεις πίσω, αν σου ριχτεί ο εχθρός. Με την υπομονή σου θα τον τσακίσεις.

Και οι ναυτικοί όταν καθώς ξανοίγονται με το πλοίο έχουν ευνοϊκό άνεμο και αφού απλώσουν τα πανιά συναντούν αντίθετο, τότε εξαιτίας αυτής της αναποδιάς δεν ρίχνουν μεμιάς την πραμάτεια τους στη θάλασσα.

Αλλά, αφού ησυχάσουν για λίγο ή και έστω βγουν εκτός μάχης από την τρικυμία, πάλι συνεχίζουν την πορεία τους.

Έτσι και εμείς λοιπόν και αν πέσει καταπάνω μας ενάντιος αγέρας, αντί για πανί να σηκώσουμε ψηλά τον Σταυρό και άφοβα στο υπόλοιπο ταξίδι να πλεύσουμε».

10. Είπε πάλι· «Αυτοί που με κόπους και κινδύνους στη θάλασσα συγκεντρώνουν υλικό πλούτο, έστω και αν έχουν κερδίσει πολλά, ορέγονται ακόμη περισσότερα. Και δεν θεωρούν πολύτιμο ό,τι και αν έχουν, αλλά ορμούν αναλογιζόμενοι εκείνα που δεν έχουν.

Ενώ εμείς ούτε και από τα ποθούμενα κατέχουμε τίποτα, αλλά ούτε και λαχταρούμε να αποκτήσουμε κάτι για χάρη της θεοσεβείας».

25. Είπε ακόμη ότι· «Πρέπει να οπλιζόμαστε εναντίον των δαιμόνων με κάθε τρόπο. Γιατί αν και έρχονται από έξω, προσκαλούνται όμως από μέσα μας. Η ψυχή λοιπόν όπως το καράβι άλλοτε καταποντίζεται εξωτερικά, δηλαδή από τις τρικυμίες, και άλλοτε βυθίζεται εξ αιτίας κάποιου εσωτερικού ρήγματος.

Έτσι και εμείς, άλλες φορές χανόμαστε από τις έξω έμπρακτες αμαρτίες και άλλες πάλι αφανιζόμαστε από τους ενδόμυχους λογισμούς.

Πρέπει λοιπόν να προσέξουμε εξωτερικές ανθρώπινες προσβολές, αλλά και να στερέψουμε τις εσωτερικές πηγές των λογισμών».

26. Είπε πάλι· «Δεν πρέπει σ' αυτή τη ζωή να ξενοιάσουμε, όπως λέει και η Γραφή· «Αυτός που νομίζει πως στέκεται καλά πόδια του, ας προσέχει μην πέσει». Πλέουμε σαν το καράβι στο άγνωστο, άλλωστε η ζωή μας έχει χαρακτηριστεί ως θάλασσα από τον ψαλμωδό.

Όμως η θάλασσα είναι γεμάτη υφάλους, αλλού είναι φουρτουνιασμένη και αλλού πάλι γαλήνια.

Εμείς λοιπόν θεωρούμε πως πλέουμε εκεί που είναι γαληνεμένη η θάλασσα, ενώ για τους κοσμικούς εκεί που έχει τρικυμία. Ακόμη πως ταξιδεύουμε μέσα στην ημέρα και μας οδηγεί ο ήλιος της δικαιοσύνης.

Όμως είναι ενδεχόμενο πολλές φορές ο κοσμικός άνθρωπος που ταξιδεύει μέσα στο σκοτάδι και την κακοκαιρία, αν ξαγρυπνήσει, να σώσει το πλοίο του, ενώ εμείς που είμαστε μέσα στη γαλήνη, εάν από αμέλεια αφήσουμε το πηδάλιο των αρετών, να βυθιστούμε».

Από το βιβλίο του Δημητρίου Γ. Τσάμη, «Μητερικόν», τόμος α', των εκδόσεων της Αδελφότητας «Η Αγία Μακρίνα», Θεσσαλονίκη 1990.

<https://bit.ly/3to5Z5t>